Indonesische Documentatie Dienst

VAN

A. N. P.-ANETA

's-GRAVENHAGE

's-Gravenhage, 17 Mei 1954

Serie IX No. 19 Pag. 229

INHOUDSOPGAVE:

De missie-Judd	Pag. 230 - 231
Rede van de minister van Justitie	" 231
Bisschopswijding te Bandjarmasin	" 232
President Soekarno in Ambon	" 232 - 233
Financieel-economisch overzicht	" 234 - 235
Persoverzicht Noord-Sumatra	" 235 - 236
De Colombo-conferentie	" 237 - 238

De missie-Judd

DJAKARTA, 7 Mei (P.I.Aneta) - De "Special Study Mission to South-East Asia and the Pacific" van het Amerikaanse Congres, die van 7 tot 9 December 1953 een bezoek heeft gebracht aan Indonesie, heeft dezer dagen rapport uitgebracht aan de sectie buitenland van het Amerikaanse Congres. De missie stond onder leiding van Walter H.Judd. De andere leden waren Marguerit Stitt Church, RossAdair en Clement J.Zablocki.

In het rapport van de commissie werd ondermeer gezegd, dat in tegenstelling tot de berichten in de dagbladen, de studiemissie goed en gastvrij in Indonesie werd ontvangen.

Indonesie als een eilandenrijk heeft zich niet geisoleerd van de stromingen der wereldbeschaving. Gelegen aan het kruispunt van de verbindingen in het Oosten heeft Indonesie verschillende volken van verschillende culturen naar zijn kusten aangetrokken, waardoor wisseling van cultuur-elementen werd gehouden.

Het rapport vervolgde met te zeggen, dat niemand van de leiders hier gevestigde economische belangen (vested economic interest) hebben en dat niemand een positie eist op basis van afstamming. In de Indonesische samenleving zien wij een duidelijke gelijkheid, aldus het rapport.

Democratie in Indonesie

Deze twee kenmerken van de Indonesische samenleving vormen een duidelijke aanwijzing in welke richting Indonesie zich beweegt. Er is geen enkele regering, die zo vlak bij haar doel is als de Indonesische. In de verwezenlijking van de staatsfilosofie en -organisatie is de Indonesische regering, in vergelijking met die van de andere jonge staten, veel meer in staat om originele elementen uit de eigen cultuur te putten.

Op politiek gebied is het autoritaire regiem van de Nederlanders verdwenen en er is geen enkel leider, die over een mandaat uit de hemel beschikt. Noch president Soekarno noch zijn legioen volgelingen zien in zijn grote krachten een streven naar een totalitaire of absolute vorm van regering. Met het oog op de verscheidenheid van het land werd de democratische vorm als de meest aanvaardbare vorm van regering aanvaard. Met uitzondering van de gewone extremisten aanvaarden alle politieke partijen dit concept. De president zelf heeft zich hieraan gewijd.

Op economisch gebied heeft plaatselijk kapitaal nooit bestaan en 's lands enige ervaring met het kapitalisme wasdat, hetwelk de Nederlanders vertegenwoordigden. Zodoende werd het kapitalisme gelijk gesteld met kolonialisme en kolonialisme gelijk gesteld met verwaarlozing van de volkswelvaart. Deze afwezigheid van plaatselijk kapitaal en de terugtrekking van buitenlands kapitaal maakt het land ontvankelijk voor socialisme op meer dogmatische dan doctrinaire gronden.

Antipathie

Wat de Verenigde Staten betreft is een deel van de antipathie tegenover de Nederlanders overgebracht op de V.S., deels vanwege de naoorlogse politiek, die door de Indonesiers gezien wordt als steun aan de koloniale mogendheden tegen Aziatische volkeren. De Amerikaanse politiek ten aanzien van Tunesie en Marokko, welke als steun aan de Franse politiek wordt gezien, is bijzonder impopulair in Indonesie. De study mission nam de gelegenheid waar om Indonesische functionarissen erop te wijzen, dat onze houding inzake dergelijke kwesties beschouwd moet worden in de grotere samenhang van de strijd van de vrije wereld.

Het communisme

In talloze gesprekken werd het dode paard van het Nederlandse kolonialsme erbij gesleept, terwijl het Trojaanse paard van het communistisch imperialisme te dikwijls geminimiseerd of genegeerd werd. Het overschot van de bitterheid tegenover de Nederlanders is begrijpelijk. Doch dit levert geen constructieve energie op om de toekomst op te bouwen. Sommige leiders begrijpen ten volle de aard van het communistische gevaar voor hun land, doch de politieke balans onder de talrijke groeperingen in het land is zo delicaat, dat elke verandering in de samenstelling van de coalitie de regering omver zou werpen en voordeel zou afwerpen voor de communisten. Dit leidt tot het streven naar een "onafhankelijke" of "neutrale" buitenlandse politiek, die schijnt te vereisen, dat een stap naar de vrije wereld

wereld gebalanseerd moet worden met een naar het Sovjet-blok.

De Indonesiers vrezen een graad van isolatie, die hun in een unilaterale positie vis à vis andere landenzou plaatsen. Zij hebben daartegenover een andere vrees voor buitenlandse verwikkelingen, die hen aan sterkere mogendheden zouden verplichten. Dus accepteren zij buitenlandse hylp en zijn er dankbaar voor, (velen hebben dit tegenover de missie geuit), doch zij vrezen, dat zij zich hierdoor aan de bijstand verlenende mogendheden verplichten.

Grootste markt

De Indonesiers zien in de Verenigde Staten hun belangrijkste bron voor import, hun belangrijkste markt, en de primaire bron van economische en technische bijstand.Zij gevoelen tevens, dat het resultaat van hun aanspraak op West-Nieuw-Guinea en het succes van hun eisen tot oorlogsschadevergoeding van Japan afhangen van de houding der Verenigde Staten. Sommige Indonesiers zijn van gevoelen, dat de V.S. niet zo zeer geinteresseerd zijn in hun welvaart als wel in hun land als een bron van grondstoffen van strategische waarde en als een militaire basis in geval van een oorlog. Aan de andere kant, beginnen anderen te begrijpen, dat de Verenigde Staten een democratische en stabiele regering in Indonesie wensen te zien als een zekerheid tegen toenemende tegenstellingen in het Verre Oosten.

Markt voor grondstoffen

De moeilijkheden van Indonesie om zijn rubber en tin tegen gunstige prijzen van de hand te doen vormt een probleem, zoals vele landen in het Verre Oosten die kennen, namelijk hoe zij voldoende van hun voornaamste exportartikelen kunnen uitvoeren, waarvan zij afhankelijk zijn voor hun deviezen.

Het is een essentieel deel van het probleen om deze landen uit de communistische sfeer te houden, dat de V.S. en hun bondgenoten samenwerken inzake plannen, waardoor deze landen in staat worden gesteld om hun handelsartikelen op voor kopers zowel als verkopers bevredigende voorwaarden van de hand te doen.

Rede minister van justitie

PADANG, 7 Mei (PII.Aneta) - De minister van justitie, mr Djody Gondokusumo, heeft te Padang een rede gehouden op een bijeenkomst in het gemeentehuis van Padang, waarbij aanwezig waren, de gouverneur van Midden-Sumatra, resident mr AbuBakar Dja'ar, en andere autoriteiten.

Minister Djody zei, dat de regering als basis voor het bepalen van haar politiek een analyse van de ontwikkelingen in Indonesie en het buitenland gebruikt. Na te hebben gewezen op het lijden van het Indonesische volk als gevolg van de 350 jarige Nederlandse overheersing, gevolgd door de Japanse bezetting, de revolutieperiode, en de strijd gedurende de eerste en de tweede actie, verklaarde minister Djody, dat thans slechts wordt gevraagd rustig en in vrede te kunnen leven en arbeiden.

In het buitenland zien wij de dreiging van een wereldoorlog, door de "power-politics" tussen Amerika en Rusland, die een nieuw kolonialisme scheppen binnen hun machtssfeer, voornamelijk in Azie en Afrika, en ook het kolonialisme wordt tot op heden toe nog gevoeld door sommige volkeren van Azie. Met het oog hierop is het vanprimair belang, dat de regering er voor zorgt, dat het Indonesische volk rustig kan werden en het leven gestabiliseerd wordt, zowel op economisch als op politiek gebied. Economische stabiliteit zal worden bereikt door veiligheid, en politieke stabiliteit door de algemene verkiezingen. Dit is reden waarom de regering thans aan deze kwesties prioriteit verleent. De regering besteedt bijzondere aandacht aan de kwestie Irian Barat, en reeds werd het Biro Irian opgericht, teneinde te bewerkstelligen, dat het gezag over Irian Barat, dat thans nog de facto bij Nederland berust, aan het Indonesische volk wordt overgedragen. "Wat de buitenlandse politiek betreft, houden wij vast aan onze onafhankelijke politiek, welke actief is en gericht op wereldvrede, aldus mr Djody.

Bisschopswijding te Bandjarmasin

BANDJARMASIN, 7 Mei (P.I.Aneta) - De Apostolisch Internuntius, mgr de Jonghe d'Ardoye, heeft Woensdag de nieuwe Apostolisch Vicaris van Bandjarmasin tot bisschop gewijd. De twee medeconsacrerende bisschoppen waren mgr T. van Valenbert en mgr A. Soegyapranata.

Alle burgerlijke, militaire en politionele autoriteiten waren bij de plechtigheid aanwezig, een duidelijk teken van de goede verstandhouding, welke er heerst tussen de Kerk en de Staat in Bandjarmasin. Des avonds was er een receptie in de Societeit waar allen, die des morgens de plechtigheid hadden bijgewoond en nog zeer vele vrienden van de missie de nieuwe bisschop kwamen feliciteren. Er werden verschillende redevoeringen gehouden. De Internuntius legde in zijn redevoering de nadruk op de rol van de bisschop.

Hij is de enige, door Goddelijk Recht aangewezen, die de hem toevertrouwde kudde kan besturen. In Indonesie zijn de Katholieken in de eerste rangen geweest van hen, die hun bloed hebben gestort voor hun vaderland; de bisschoppen, priesters en gelovigen zijn ook bereid hun bloed te geven voor de verdediging van de rechten en de vrijheid van de Katholieke Kerk, welke in overeenstemming zijn met de Pantjasila, zo zeide monsigneur.

President Soekarno in Ambon

AMBON, 6 Mei (P.I.Aneta) - President Soekarno arriveerde, Donderdag om half twee op het vliegveld Laha op Ambon, na een tocht van vier uren tijdens goed weer.

Toen de president uit het vliegtuig was gestapt werd het Indonesia Raya gespeeld en werden 21 kanonschoten gelost. Op het vliet veld waren ter verwelkoming aanwezig militaire en civiele autoriteiten. Na inspectie van de erewacht en geluisterd te hebben naar de welkomstzang van een groep vrouwen reed de president naar de haven van Laha om met een boot van de Alri naar Ambon over te steken. Om half vier arriveerde het presidentiele gezelschap in de haven van Ambon, waar het verwelkomd werd door majoor Pieters en Nona Sopacua en een welkomstcomité. Leerlingen van middelbare scholen zongen een welkomstlied, waarna de president de handen drukte van een aantal officieren, diensthoofden en plaatselijke partijleiders. Buiten de haven werd het gezelschap volgens Ambonese adat verwelkomd door een groep in speciale klederdracht.

Vrouwen en mannen droegen takjes Sagu,pala, tjengkeh, kelapa en tempat sirih (sirih-stel), gemaakt van bijzonder soort hout en boden deze geschenken de president aan. Langs een juichende menigte reden de president en het gezelschap door naar het Merdekaplein in Ambon, waar de hoge gast en zijn gevolg op een tribune plaats namen. In zijn toespraak tot een menigte van vele tienduizenden mensen haalde Bung Tomo als tweede spreker herinneringen op uit het begin van de strijd van Surabaja en legde hij de nadruk op de onbuigzame wil der strijders voor vrijheid, recht en onafhankelijkheid alsmede op de moed en volharding, waarmee de jeugd van Maluku haar bijdrage leverde aan de verdediging van Surabaja. "Alle bevolkingsgroepen in Indonesie zijn vereend in de nationale strijd. Wij willen eenheid, geen verdeeldheid", zeide Bung Tomo. "Vergelijk de Pantjasila met de vijf vingers van een hand. Ieder afzonderlijk hebben zij geen kracht, maar samen hebben zij kracht, tot een vuist gebald betekenen zij eenheid en ontembare wil, die tot overwinning van alle hinderpalen leiden".

De eerste spreker, gouverneur Latuharhary, releveerde de komst twee jaar geleden van de president, die thans met meer enthousiasme is begroet.In de afgelopen jaren, zo zeide hij, is op alle gebieden stap voor stap vooruitgang gemaakt. Het staatsbewustzijn is versterkt zoook de liefde voor land en volk.

De gouverneur spoorde allen tot meerdere activiteit aan omsneller tot resultaten te komen. "Wij zillen een nationale staat en de verwezenlijking van de Pantjasila als doel en beginsel met "Sekali Soekarno, tetap Soekarno", als devies.

Vervolgens drukte dr Leimena de vreugde uit van het volk van Maluku bij het weerzien van de president. Hij legde de nadruk op de noodzaak om naast een gezond nationaal sentiment verstandelijk te denken.

Islamieten naast Christenen

Islamieten naast Christenen

"Kijk om lapangan Merdeka naar de gedenktekenen van de proclamatie en van Pattymura en naar de kerk en de moskee. Zij zijn de weerspiegeling van de geschiedenis van de Molukken", aldus de gouverneur, die voorts de proclamatie van 17 Augustus in herinnering bracht. "Eén volk, één staat. De staat is voor allen, niet voor een partij of godsdienst afzonderlijk. Wij willen geen verdeeldheid, geen Darul Kristen of Darul Islam, maar een Darul Akan (veilige staat), waarin burgers in vrede en eensgezindheid werken aan de opbouw en de welvaart. Wij moeten een achterstand inhalen en gezamenlijk onze diensten leveren aan het Indonesische volk.

Als een mooi voorbeeld haalde dr Leimena de bouw van de kerk aan, die in samenwerking tussen Christenen en Islamieten tot stand kwam, evenals de bouw van de moskee, een prachtig voorbeeld van eensgezindheid en verdraagzaamheid.

Rede van de president

Tenslotte nam de president het woord en hij begon met aan de menigte te vragen wie Islamieten wie Christenen waren. Uit de opgestoken handen bleek de menigte/ de helft uit Islamieten en de helft uit Christenen te bestaan. De president was kennelijk onder de indruk te zien hoe Islamieten en Christenen broederlijk verenigd naar hem zijn komen luisteren. Hijuitte zijn vfeugde erover zoveel blijken te zien van eendrachtig samenwerken van Islamieten en Christenen voor de opbouw van land en volk. De gebreken in het staatsbewustzijn zijn in de laatste jaren verdiept. De mens Soekarno is sterfelijk, de republiek is eeuwig, zo ook de onafhankelijkheid en souvereiniteit. Het staatsbewustzijn is niet van het individu, maar van het gehele volk, gebaseerd op de vaderlandsliefde./voor

Vervolgens gaf president Soekarno een uiteenzetting van de honderden jaren van de strijd om de vrijheid en bracht hij de grote en kleine strijders in herinnering. Hij verklaarde, dat vanaf 1908 de nationale strijd in georganiseerde vorm werd gestreden en dat provinciaalsgewijze politieke organisaties zoals Jong Ambon, Jong Sumatra, Jong Java, enz. werden opgericht. Later in 1928 kristalliseert zich in Jong Indonesie de eenheid van Sabang tot Merauke. Geen enkele partij afzonderlijk zal resultaten bereiken, maar een gezamenlijke drang en dadenleiden tot de overwinning. Ons land is groot, wat oppervlakte en bevolking betreft is het de vijfde in de wereld. Indonesie van Sabang tot Merauke is even groot als het gebied van Ierland tot de Kaukasus.

De president zei, dat men kracht moet zoeken in het grote, niet in het kleine. Duizenden en duizenden jonge mensen overal in Indonesie hebben offers gebracht. Wees waakzaam en voorkom tweedracht. Geen offers zijn te groot uit liefde voor het vaderland. Wij hebben elkaar nodig voor altijd.

Hij vergeleek de tanah air met de wadah (vergaarbak) waar alle ideologieën en landaarden eensgezind samen werken. Tenslotte spoorde de president het volk aan om bij de aanstaande verkiezingen een broederlijke verstandhouding aan te nemen.

Die avond was in de gouverneurswoning een grote receptie, die door vertegenwoordigers van het bestuur werd bijgewoond.

-0-0-0-

Financieel-economisch weekoverzicht

DJAKARTA, 8 Mei (P.I.Aneta) -In Colombo is de Rubber Study Group haar jaarlijkse conferentie begonnen. Het is de eerste maal, dat een dergelijke bijeenkomst wordt gehouden in een rubberproducerend land. 70 Gedelegeerden uit 21 landen wonen de besprekingen in Colombo bij. De problemen waar deze conferentie zich tegenover gesteld ziet zijn even belangrijk en vragen even zo om een accute oplossing als die, welke de vorige conferentie in Londen deden mislukken. De pogingen die Engeland in Londen deed, om te komen tot een stabilisatie van de wereldhandel, leden vooral schipbreuk, door de afwijzende houding, die de Verenigde Staten aannamen tegenover de idee van het vormen van een buffervoorraad van natuurrubber, waarmede fluctuaties in de wereldprijs zouden kunnen worden opgevangen.

De regeringen van de bij de Study Group aangesloten landen hebben inmiddels hun standpunten kenbaar gemaakt ten aanzien van het in de Britse hoofdstad besprokene. En deze rapporten nu vormen de basis van de besprekingen in Colombo. Als eerste voordeel van het feit, dat de besprekingen ditmaal in een producerend land worden gehouden, noemde de minister van handel van Ceylon R.G.Senatayane, dat de gedelegeerden zich thans met eigen ogen kunnen overtuigen van de moeilijkheden die worden ondervonden bij de ontwikkeling en de productievan natuurrubber. Moeilijkheden overigens, die Indonesie kortelings nog naar voren bracht op de productie van bevolkingsrubber.

De totale activiteit blijft intussen gericht op het versterken van de positie van de natuurrubber in de zware concurrentiestrijd tegen het synthetische product. De voorzitter van de Malaha's Rubber Producers Council H.A.Campbell wees er deze week in Kuala Lumpur nog op, dat de natuurrubber thans terrein moet prijs geven. Deze toestand zou volgens de heer Campbell aanhouden, tenzijn in het kamp van de natuurrubberindustrie gestreefd wordt naar efficientere productiemethoden en er even intensief als door de concurrenten wordt gezocht naar een verbetering van de qualiteit van het natuurproduct, evenals naar een verhoging van zijn bruikbaarheid.

De vooruitzichten op de wereldmarkt worden voor natuurrubber op korte termijn, noch in Engeland noch in Malakka zo gunstig gevonden, als de lichte prijsstijgingen van de laatste week zouden doen vermoeden.

Ook de opheffing van het verbod tot verscheping van rubber uit Engeland en Malakka naar de Sovjet Unie acht men in deze landen nauwelijke van enigeinvloed. Het verschepingsverbod is opgeheven, volgens de door premier Winston Churchill uitgestippeldelijn, tot uitbreiding van de handeltussen Oost en West. Het verbod is dan ook opgeheven op een tijdstip, waarop de commerciele contacten tussen deze werelddelen worden vernieuwd. Desondanks verwacht men vooral in Engelse rubberkringen niet, dat de vraag naar natuurrubber hierdoor veel zal stijgen, gezien het feit, dat de Sovjet Unie grote voorraden betrekt uit de Chinese Volksrepubliek, dat haar rubber weer krijgt van Ceylon volgens op lange termijn aangegane overeenkomsten.

In Singapore is men mede daarom teleurgesteld over het feit, dat het verbod niet is opgeheven voor de verschepingen naar de Chinese volksrepubliek en Noord-Korea. Functionarissen van de Rubber Trade Association menen, dat de leveringsmogelijkheid van rubber aan de Sovjet Unie en haar satellieten in Europa nauwelijks enige invloed kan hebben op de markt. De Singaporemarkt reageerde trouwens niet onmiddellijk op het bericht over de opheffing van het verbod.

Wat Indonesie betreft richten de activiteiten in de rubbersector zich intussen niet slechts op de productie, maar ook op de consumptie. De chef van de afdeling rubber van het ministerie van economische zaken Sumadi Wignjosmarto wees er op zijn thuisreis van de Verenigde Staten te Singapore nog op, hoe Indonesie de consumptie van zijn eigen ruwe rubber zou kunnen opvoeren en uiteindelijk de invoer van artikelen waarin rubber is verwerkt zoukunnen beknotten. Hiertoe dienden de fabrikanten in de archipel hun productie en de qualiteit van hun producten te verhogen.

Op het noodzakelijk samengaan van de verhoging en de verbetering van de productie deed de minister van landbouw Sadjarwo eveneens het licht vallen in zijn rede aan het eind van de dienstconferentie van zijn ministerie. Minister Sadjarwo haalde hierin tevens aan, welke vooruitgang in verschillende sectoren van de landbouw in 1953 reeds was bereikt. De productie was volgens de minister thans groter dan voor de oorlog, dank zij de grotere activiteit, die het volk de laatste jaren aan de dag legde, vergeleken met die in de jaren voor de vrijheidsproclamatie.

De

De minister van voorlichting,dr Tobing, noemde het vijfjarenplan, dat tijdens de conferentie was opgesteld een antwoord op de veel gehoorde vraag:"waar gaat het heen met ons?".

Tenslotte deed ook vice-president drs Hatta een beroep op alle arbeiders hard te werken ter verhoging van de productie, ongeacht of zij nu bij buitenlandse of bij nationale bedrijven zijn te werk gesteld. De vice-president verklaarde in dit verband nog meer heil te zien in het oprichten en stimuleren van nieuwe Indonesische industrieen dan in het onmiddellijk nationaliseren van de nog in buitenlandse handen zijnde bedrijven, waarvoor veel geld nodig is.

Persoverzicht Noord-Sumatra

MEDAN, 9 Mei (P.I. Aneta) -

De afgelopen week was het van de in Medan verschijnende bladen T a n g k a s, dat een beschouwing wijdde aan de occupaties van ondernemingsgronden in Oost-Sumatra.

Het blad verbaast zich erover dat, naar van officiele zijde werd verklaard, in deze nog in het geheel geen vooruitgang te zien valt. Het blad verbaast zich daarbij om drie redenen, n.l. in de eerste plaats omdat aan de bekendmaking van de gouverneur geen enkele aandacht meer wordt besteed en in de tweede plaats omdat de tanibonden, die altijd beweren zoveel gezag te hebben, niet in staat blijken te zijn nieuwe occupaties tegen te gaan. In de derde plaats verbaast "Tangkas" zich nog het meest, dat de machtsapparaten, die tot taak hebben nieuwe occupaties tegen te gaan, niets doen.

"Tangkas" zegt niet de bedoeling te hebben er toe aan te sporen, dat de machtsapparaten willekeurig zullen optreden tegen de occupanten. Doch, nadat de gouverneur zijn bekendmaking heeft afgekondigd en aan de machtsapparaten opdracht heeft gegeven nieuwe occupaties tegen te gaan, is het niet meer dan gepast, dat het gezag ook gehandhaafd wordt. Twee gronden voor een rechtsstaat zijn, dat het bestuur gezag heeft en dat de bevolking het gezag respecteert.

"Tangkas" wijst er tenslotte op, dat de grondenkwestie afgewikkeld kan worden, als de tanileiders, die in de gemengde commissie zitting hebben, inderdaad invloed hebben. Deze zullen wellicht aan prestige inboeten, indien ze de tani's doen verhuizen van de gronden, die zij eerst gezegd hebben tot het laatste te zullen verdedigen, doch zij moeten daarbij bedenken, dat de toekomst van de tani het belangrijkste is, aldus het blad.

L e m b a g a

L e m b a g a memoreert in een hoofdartikel, dat in Teluk Haru 10.000 mensen, vertegenwoordigers van 53 organisaties en partijen, bijeen zijn geweest om te demonstreren voor de teruggave van de olievelden in Noord-Sumatra aan de BPM op voor de bevolking voordelige maatregelen en voor een onderzoek naar de grote diefstallen, die thans bij deze olievelden plaatsvinden.

Lembaga wijst er op, dat de recente demonstratie een rustig verloop heeft gehad, zulks in tegenstelling tot de demonstraties van 28 Maart, waarbij de nationalisatie van deze olievelden werd geëist, en waarbij een agitatie werd gevoerd, die aan fascistische methoden deed denken, waarbij geen tolerantie voor eens anders mening bestaat.

Lembaga herinnert er voorts aan, dat op een openbare vergadering van de Pemuda Demokrat gezegd is, dat buitenlandse agenten trachten te bewerkstelligen, dat deze olievelden aan de BPM teruggegeven worden, doch dat de PNI haar land niet zal verkopen. Blijkbaar, aldus Lembaga, wordt vergeten, dat de minister van economische zaken in het kabinet-Wilopo, mr Sumanang, voor een teruggave van de olievelden aan de BPM was. En mr Sumanang is lid van de PNI. En indien deze woorden gericht waren tegen Arsjad Thalib Lubiw (een van de sprekers voor de teruggave aan de BPM) dan is het wel vreemd, dat deze woorden geuit werden door iemand die sinds de vrijheidsproclamatie in Medan gewoond heeft, terwijl Arsjad Thalib Lubis een actief aandeel nam in de vrijheidsstrijd.

Lembaga herinnert tenslotte aan de woorden van vice-president Hatta, die dezer dagen op een conferentie van diensthoofden van het ministerie van arbeid verklaarde, dat een arbeidsleider niet bang hoeft te zijn, dat hij niet "radicaal" genoeg is, maar dat hij steeds de werkelijke belangen van de arbeiders voor ogen moet houden.

M e s t i k a memoreert, dat majoor Prajatna in een interview verklaard heeft, dat de kracht van de opstandelingen in Atjeh gebroken is en dat de militaire bijstand aan dit gebied opgeheven kan worden, als de politie versterkt wordt. Het blad zegt van andere zijde echter vernomen te hebben, dat de toestand in Atjeh in werkelijkheid niet zo verheugend is. Het schijnt nog steeds voor te komen, dat mensen uit vrees evacueren. Mestika vraagt hiervoor de aandacht van de regering.

W a s p a d a en T a n g k a s schreven hoofdartikelen naar aanleiding van de conferentie in Colombo. Waspada zegt daarbij, dat Indonesie er trots op moet zijn aan deze conferentie deelgenomen te hebben, dat het daar besloten een belangrijke bijdrage voor de wereldvrede kan zijn. Het blad herinnert in dit verband aan de conferentie van New Delhi, waarbij de Nederlandse agressie werd veroordeeld, wat eveneens een gunstig effect heeft gehad. Waspada noemt dit temeer verheugend, omdat vijf landen die het in hun politieke opvattingen niet geheel eens zijn, tot dit resultaat hebben kunnen komen. Immers Ceylon en Pakistan zijn naar het Westen gericht en zien het communisme als hun grootste gevaar. Birma daarentegen heeft te kampen met geinfiltreerde troepen van nationalistisch China en zien in Chiang Kai Shek een minstens even groot gevaar als in Mao Tze Tung. En Indonesie en Indie zien het kolonialisme als hun grootste vijand en niet het communisme.

T a n g k a s vraagt zich af, of de steun die de communisten aan het Indonesische kabinet verlenen de Indonesische onafhankelijkheidspolitiek niet schaadt. Indien besloten is alle buitenlandse interventie af te wijzen dan moet het streven daartoe niet alleen naar buiten maar ook naar binnen gericht worden.

Tangkas vermeldde in een ander hoofdartikel, dat het te verwachten was, dat de motie Tjikwan, die gericht was tegen het beleid van de minister van economische zaken, door het parlement zou worden verworpen.

De vertegenwoordigers van de regeringspartijen in het parlement stellen zich nu eenmaal ten doel alles wat van de oppositie komt te verwerpen.

Dat neemt echter niet weg, dat sinds het half jaar dat de regering nu aan het bewind is het leven van de arbeider en van de tani er nog niet op verbeterd is.

De Colombo-conferentie

DJAKARTA, 4 Mei (P.I. Aneta) -

Naar aanleiding van de Colombo-conferentie schrijft "Indonesia Raya" dat reeds van de aanvang af moeilijkheden te verwachten waren betreffende de formulering van het standpunt t.a.v. het communisme.

Derhalve vraagt het de aandacht voor hetgeen hierover overeengekomen is, n.l. "om ... elke inmenging van buiten in binnenlandse aangelegenheden, zowel van communistische als van niet communistische zijde .... " te verwerpen.

De regeringen van Pakistan, Ceylon, Birma en India nemen in binnenlandse aangelegenheden een krachtig standpunt in tegen het communisme en in Birma is de communistische partij zelfs geheel verboden.

Indien men er op let, dat elke communistische partij buiten Rusland, een handlanger is van de politiek van Moskou, moet eigenlijk het gevolg van de in Colombo bereikte formulering zijn, dat het kabinet-Ali alle activiteiten van de communisten in het binnenland moet verbieden.

Of de aanvaarding van deze formulering door minister-president Ali Sastroamidjojo een wijziging van de politiek van het kabinet-Ali t.a.v. de communisten in Indonesie zal brengen, in het bijzonder indien wij bedenken, dat de P.N.I. zelf als steunpilaar van het kabinet haar afdelingen opdracht heeft gegeven nauw met de communisten samen te werken, is een grote vraag. De in Colombo bereikte formulering betreffende het communisme is in feite in strijd met de politiek van het kabinet-Ali, dat samenwerking met de communisten aanvaardt en propageert. Hoe zal Alisastroamidjojo deze aanvaarding kunnen verantwoorden voor zijn partij, die samenwerking met de communisten voorstaat? Of zal hij voorstellen een eind te maken aan deze samenwerking?

A b a d i

In een hoofdartikel spreekt "Abadi" er haar vreugde over uit, dat, hoewel de afgevaardigden niet op alle punten van eenzelfde mening waren, dit toch in vele gevallen wel het geval was, in bijzonder met betrekking tot de stabiliteit van de vrede in het Verre Oosten en Azie, dat onderwerp van bespreking uitmaakt op de conferentie te Geneve.

Het blad merkt dan op, dat er niet veel nieuws onder de zon is, maar het geeft toe, dat terzake de kwesties van gemeenschappelijk belang een eensgezindheid is bereikt, die tot richtsnoer kan dienen in de toekomst. In dit opzicht zal de conferentie zeker zijn nut afwerpen.

Een ander feit, dat de aandacht heeft getrokken was de bespreking van de vijf minister-presidenten over het kolonialisme en het communisme. De vijf minister-presidenten waren het er over eens, dat het kolonialisme een bedreiging voor de vrede vormt, terwijl slechts drie van hen (Nehru en Ali Sastroamidjojo uitgezonderd) het erover eens waren, dat ook het communisme een bedreiging is voor de vrede.

Het blad spreekt de vrees uit, dat dit laatste verschil van mening een breuk zal veroorzaken in de toekomst. Als de conferentie bedoelde "een expansie van het communisme, die de vrijheid van andere landen bedreigt", dan begrijpt "Abadi" niet, waarom een dergelijke formulering niet met algemene stemmen is aanvaard.

"Wanneer men de houding, die India en Indonesie ten aanzien van deze formulering aannemen, bekijkt, kan men zich niet aan de indruk onttrekken, dat deze beide landen in dit wereldomvatten geschil geen neutraal standpunt innemen", aldus het blad.

Na

Na te hebben gewezen op het feit, dat het westerse democratische blok steeds de aandacht vestigt op het gevaar dan de communistische expansie en het communistische blok telkens wijst op het gevaar van het westerse kolonialisme, zegt "Abadi"." In aanmerking genomen de normale betekenis, die doorgaans aan deze beide woorden wordt gehecht, vraagt men zich in de laatste tijd daarom af, of het standpunt, dat minister-president Ali Sastroamidjojo te Colombo heeft ingenomen niet reeds afwijkt van het standpunt, dat Indonesie tot nu toe met betrekking tot de buitenlandse politiek sedert geruime tijd heeft ingenomen".

B e r i t a I n d o n e s i a

"Berita Indonesia" betoogt er reeds lang op gewezen te hebben, dat voor de machtsontwikkeling van de Aziatische landen, eenheid van politieke mening en politieke actie van deze landen noodzakelijk is, zodat zij de wereld kunnendwingen naar de stem van deze landen, die eenvijfde van de mensheid vertegenwoordigen, te luisteren.

De resultaten van deze conferentie zijn bevredigend te noemen, aangezien op deze conferentie overeenstemming is bereikt over diverse belangrijke Aziatische kwesties.

Desondanks moet worden toegegeven, dat in het begin van de conferentie bepaalde pogingen in het werk zijn gesteld de aandacht van de conferentie van practische, urgente kwesties af te leiden naar gecomliceerde zaken, die in het geheel geen betrekking hebben op de belangen van de Aziatische landen. Men wilde de kwestie van het kolonialisme en van de wereldvrede afleiden naar de kwestie van het communisme. De deelnemers van de conferentie lieten zich echter niet vangen. Ook de kwestie van de wereldvrede heeft men in het begin van de conferentie geprobeerd te saboteren. De voorstellen van Nehru probeerde men van de belangrijkste zaken te ontdoen, zodat men de afwikkeling van de Indo-China kwestie op algemene bewoordingen wilde baseren.

H a r i a n R a k j a t

Het communistische "Harian Rakjat" schrijft ondermeer, dat Sir John Kotelawala en Moh. Ali er hard naar gestreefd heboen de conferentie een anti-communistisch standpunt te laten innemen, welke houding bestreden werd door Ali Sastroamidjojo en Nehru. Dat "New York Times" de houding van Ali Sastroamidjojo en Nehru onredelijk vindt en dat in Indonesie bijvoorbeeld "Pedoman" de voorstellen van Sir John Kotelawala onder grote koppen plaatst, is gemakkelijk te begrijpen. De communistische kwestie is een moeilijke, omdat de bespreking hiervan in strijd is met de objectieve behoeften van het volk.

De Colombo-conferentie heeft echter, hoe dan ook, bewezen, dat de Aziatische volken naar vrede verlangt en dat de vijanden van de volken van Azie, niet het communisme is, maar het kolonialisme, aldus het blad.